

27/04/2026

Λαμπρός εορτασμός στον Ταξιάρχη Μανταμάδου - Σερρών Θεολόγος: «Άνοιξη ψυχών και ελπίδων»

/ [Ιερές Μονές](#)

Με λαμπρότητα και την συμμετοχή πλήθους πιστών, πραγματοποιήθηκε το διήμερο, Σάββατο 25 και Κυριακή 26 Απριλίου 2026, η ετήσια λαμπρά πανήγυρη, με αφορμή την επέτειο των εγκαινίων του ιερού Ναού Παμμεγίστων Ταξιαρχών στο Μανταμάδο της Λέσβου. Κατόπιν ευγενούς προσκλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος μετέβη στο ιερό Προσκύνημα Μανταμάδου, προκειμένου να συμμετάσχει στις λατρευτικές ακολουθίες, που τελέσθηκαν και εφέτος πανδήμως, προς τιμήν του Παμμεγίστου Ταξιάρχου Μιχαήλ.

Συγκεκριμένως, το Σάββατο 25 Απριλίου, τελέσθηκε ο μέγας πανηγυρικός, πολυαρχιερατικός Εσπερινός, χοροστατήσαντος του Σεβ. **Μητροπολίτου Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου**, συγχχοροστατησάντων των Σεβ. **Μητροπολιτών Μυτιλήνης, Ερεσσού και Πλωμαρίου κ. Ιακώβου, Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου** και του πολυσεβάστου οικείου Μητροπολίτη **Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου**.

Την «Κυριακή των Μυροφόρων», 26 Απριλίου, τελέσθηκε, στο ως είρηται ιερό Προσκύνημα, πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο, συνιερουργησάντων των Σεβ. **Μητροπολιτών Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Μυτιλήνης, Ερεσσού και Πλωμαρίου κ. Ιακώβου, Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερωνύμου** και **Μηθύμνης κ. Χρυσοστόμου**.

Τον θείο λόγο εκήρυξε εμπνευσμένως ο Σεβ. **Μητροπολίτης Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγος**, αναφερόμενος στην μαρτυρία της αγάπης και την ευτολμία της πίστεως των αγ. μυροφόρων Γυναικών, του ευσχήμονος βουλευτού Ιωσήφ και του κεκρυμένου μαθητού του Κυρίου, Νικοδήμου.

«Η ημέρα μας καλεί όλους, σήμερα, να βιώσουμε την Ανάσταση του Κυρίου μας ως άνοιξη ζωής, ως πνευματική επανάσταση και αντίσταση σε ό,τι ασχημίζει και αποϊεροποιεί τον άνθρωπο, ως τεκμήριο της αγάπης μας προς τον συνάνθρωπο και ως έκφραση της μαρτυρίας μας μέσα στον κόσμο. Ο άνθρωπος με την δύναμη της πίστεως, που φλέγεται πρωτίστως από θείο έρωτα στον αναστάντα Χριστό, μπορεί να ξεπερνά όλες τις δυσκολίες. Η Ορθόδοξος πίστη μας είναι η ζωή, που νικά τον θάνατο. Χωρίς το πρόσημο της πίστεως στον Χριστό, η αγάπη εύκολα μεταπίπτει σε έναν άτονο αλτρουισμό, χωρίς ουσιαστικό βάθος, σ' έναν πολυπράγμονα ακτιβισμό, που δεν χαρίζει πραγματικό νόημα και πληρότητα στην ψυχή μας.

Οι ολισθηροί δρόμοι της αντιθείας, όμως, που υιοθετούνται σήμερα, οδηγούν στην υιοθέτηση επιλογών ζωής, πράγματι καταστροφικών. Ο ίδιος ο άνθρωπος κατήντησε εμπορεύσιμο είδος και αντικείμενο συναλλαγής στον βωμό ανομολόγητων συμφερόντων και σκοπιμοτήτων, ώστε, όπως λέγει ο μεγάλος ποιητής μας, Γεώργιος Σεφέρης, πράγματι, “ο άνθρωπος κατάντησεπραμάτεια”. Ο σύγχρονος άνθρωπος, δυστυχώς, στις αποκαρδιωτικές ημέρες μας, μετατρέπεται από θεοτίμητο πρόσωπο σε αυτοείδωλο του κακού του εαυτού. Διαφημίζεται, σήμερα, με όλους τους τρόπους το μοντέλο ενός κόσμου, όπου κυριαρχεί η απιστία, η υλοφροσύνη, η έκπτωση των ηθών, το στυγνό συμφέρον, το “δίκαιο” του ισχυροτέρου, το θράσος, η ισχύς, η απόκτηση του πλούτου χωρίς κόπο, η καταπάτηση αρχών και κανόνων, θείων και ανθρωπίνων.

Τα συνεχώς ανά το πανελλήνιο αυξανόμενα παρακμιακά φαινόμενα κυρίως των νέων παιδιών μας, που είτε χάνουν την ζωή τους τραγικά και άωρα, είτε αναγκάζονται να μεγαλώνουν πρόωρα, υπό την σκιά τραυματικών εμπειριών, που βιώνουν με την ιδική μας πολλές φορές ανοχή και υποκρισία, δημιουργούν καταστάσεις, που μυρίζουν σήψη, αγωνία, ανασφάλεια, φόβο, διάλυση. Δημιουργούνται, σήμερα, δυστυχώς και πολλαπλασιάζονται οι συνθήκες εκείνες, που γεμίζουν τις νεανικές ψυχές με θυμό και απογοήτευση για τα λάθη και τις αντινομίες μιας βαθιά υποκριτικής και βαρέως πασχούσης κοινωνίας. Μιας κοινωνίας, που υιοθετεί και προβάλλει, σήμερα, ένα μοντέλο ζωής χωρίς Θεό, χωρίς αξίες, χωρίς κανόνες και αρχές, χωρίς ειλικρίνεια, αγάπη, άρωμα ζωής και αιωνιότητας.

Στον αντίποδα της θλιβερής αυτής πραγματικότητας οφείλουμε να κάνουμε την αναγκαία και λυτρωτική αυτοκριτική μας, να αγωνισθούμε για την θεραπεία μας, ώστε οι νέοι μας, σήμερα, να εμπνευσθούν από την πίστη στον Θεό, το ήθος, τα ιδανικά, τις αρετές, τις υψηλές πανανθρώπινες αξίες, οι οποίες ωραιοποιούν και ιεροποιούν τον άνθρωπο.

Η αγία μας Εκκλησία έχει υποχρέωση να αρθρώσει με σύνεση και συναίσθηση της ευθύνης Της, λόγο απροσωπόληπτο, καθαρό, αφυπνιστικό, ευαγγελιζομένη την αλήθεια του Χριστού, που μόνη ελευθερώνει και αγιάζει τον άνθρωπο, καλούσα τον λαό να διδαχθεί από την αρχή την δύναμη της Ορθοδόξου πίστεως. Το κάλεσμά Της πρέπει να γίνει αφορμή μετανοίας και πνευματικού αγώνος προς ανάσχεση της πλημμυρίδος του κακού, που αγωνίζεται να κυριαρχήσει στον κόσμο μας. Χωρίς να εξωραΐζει και να αμνηστεύει ανθρωπάρεσκα τα καταστροφικά πάθη και τις αδυναμίες, η θεοκίνητη και ασυμβίβαστη προφητική φωνή της Εκκλησίας μας μέσα στην πνευματική έρημο της ανθρώπινης αμαρτίας και παρακμής έχει χρέος να διδάσκει λόγον Θεού, Ευαγγελικόν ήθος, αρχές και αξίες, που κράτησαν διαχρονικώς ζωντανή την κοινωνία και την Πατρίδα μας.

Η θαυμαστή ευτολμία των αγ. μυροφόρων Γυναικών και των δύο μαθητών του Κυρίου μας, ως έκφραση πίστεως και αγάπης προς τον Σωτήρα και Λυτρωτή του κόσμου, μπορεί να λειτουργήσει, ως ένα φωτεινό εφαλτήριο αναστροφής του παρακμιακού κλίματος των ημερών και να διαφυλάξει την πραγματική αξία, την ομορφιά και τον προορισμό του ανθρώπου, που συνίσταται στο να γίνεται με την χάρη του Θεού ουρανοπολίτης, συνόμιλος των αγγέλων, κληρονόμος και συγκληρονόμος της Βασιλείας του Θεού.

Είθε, το άγιο παράδειγμά τους να εμπνεύσει στις ψυχές όλων μας το πνεύμα της καθαρής πίστεως και αγάπης στον αναστάντα Κύριό μας, του σεβασμού της τιμής και της αξίας του θείου θελήματος, που ως επιλογή ζωής και ελευθερίας διασφαλίζει την ιερότητα, την μοναδικότητα, το κάλλος και την ελευθερία του ανθρωπίνου προσώπου. Να μείνουμε αμετακίνητοι στην αγία Ορθόδοξη πίστη μας, την μόνη αληθινή πίστη, χωρίς καμμία απολύτως έκπτωση και στην ιερά παράδοσή μας, που ανέστησε και εξωγογόνησε αυτήν την Πατρίδα».

Περαίνοντας τον λόγο του ο Σεβασμιώτατος, καταχειροκροτούμενος από το πυκνότατο εκκλησίασμα, αναφέρθηκε και στην ιδιαιτέρως επίκαιρη, σήμερα, διδακτική και υπομνηστική του χρέους μας, πνευματική παρακαταθήκη του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος κυρού Χριστοδούλου, ο οποίος διηκόνησε με προφητική ενόραση, θυσιαστικό φρόνημα, καθαρό και ασυμβίβαστο λόγο και φιλόανθρωπη διάθεση το μυστήριο της Εκκλησίας και τον ίδιο τον άνθρωπο.

«“Αντίσταση και αφύπνιση”, ετόνισε ο Σεβασμιώτατος, ήταν μία από τις πολλές υποθήκες ζωής, που άφησε ο μαρτυρικός Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος στους απανταχού Έλληνες. Αντίσταση και αφύπνιση, όχι βεβαίως για να μείνουμε “κολλημένοι” στο χθες, αλλά ως απαραίτητη προϋπόθεση για να προχωρήσουμε μπροστά με την δύναμη, την σοφία, την εμπειρία και την έμπνευση της ενδόξου, ελληνοχριστιανικής κληρονομιάς μας. Αντίσταση σε ό,τι ευτελίζει, συνθλίβει και μαζοποιεί τον άνθρωπο, σε ό,τι τον αποκόπτει από τις ζωηφόρες ρίζες του, σε ό,τι υπονομεύει το μέλλον του. Έτσι πορευθήκαμε πάντοτε, ζήσαμε ορθοδόξως και ελληνοπρεπώς, διασωθήκαμε και μεγαλουργήσαμε κάτω από την ευλογία του αγίου Θεού μας, την σκέπη των ουρανίων δυνάμεων και τις ακοίμητες προσευχές των αγίων της πίστεώς μας, προεξαρχούσης πάντοτε της υπερευλογημένης Μητέρας του Θεού και φιλοστόργου Μητέρας του γένους των Ορθοδόξων Ελλήνων! Χριστός Ανέστη, αδελφοί! Αληθώς Ανέστη ο Κύριος και ζωή πολιτεύεται!».

Προ της απολύσεως της θ. Λειτουργίας τελέσθηκε η καθιερωμένη λιτάνευση της θαυματουργού εικόνας του Αρχαγγέλου πέριξ του ιερού Προσκυνηματος παρουσία χιλιάδων ευλαβών πιστών, των αρχών του τόπου, της στρατιωτικής ηγεσίας και εκπροσώπων των σωμάτων ασφαλείας.

Ακολουθως, εψάλη ιερό τρισάγιο επί του τάφου του εκ Μανταμάδου καταγομένου, αιδίμου Μητροπολίτου Σερρών κυρού Πορφυρίου (1824-1829) και ευλογήθηκαν τα εκ σφαγίων καθιερωμένα εδέσματα.

Ο Σεβ. Ποιμενάρχης της νήσου, **Μητροπολίτης Μηθύμνης κ. Χρυσόστομος** ευχαρίστησε εγκαρδίως, με λόγους πατρικής αγάπης τους Σεβ. Αρχιερείς, τους έντιμους άρχοντες και τον φιλόχριστο και φιλάγγελο λαό για την συγκλονιστική συμμετοχή τους και στην εφετεινή πανήγυρη, επικαλούμενος την κραταιά προστασία και σκέπη του μεγάλου Αρχιστρατήγου Μιχαήλ στους αγίους Αρχιερείς, τον ευαγή ιερό κλήρο, τους ευλαβείς προσκυνητές, τους άρχοντες και την Πατρίδα.

